

11284

Pennig

J e g y z ő k ö n y v

felvétel 1945 július 16.-án a NEGOS /Deportáltakat
Gondozó Országos Bizottság / irodájában Budapest.,
Bethlen tér 2.

Megjelenik:	
Született:	Budapest, 1915. június 19
Foglalkozás:	iparművész
Lakhely:	Budapest
Táborok:	Rvensbrück/December-Január/ Pennig/Január-aprilis/

Fentnevezett előadja a következőket:

Svájci házba külföldi szüleimmel együtt. Ott csak rövid ideig lakhattunk, mikor testvéreimet és engem kivittek a vasúthoz és bevagoniroztak. Természetesen csak nagyon keveset vittünk magunkkal, nem is bírtunk volna sokat. Az uton amelyik egy hétig tartott nem adtak semmi élelmet. Hegyeshalomnál kaptunk egy kis kenyeret és két dkg margarint. Mikor megérkeztünk Ravensbrückbe, az "..." elvett tőlünk mindenünket. Még a ruhánkat is le kellett adni, és tetves holtakat kaptunk helyette. Sátorokban laktunk tíz, tizenkét napig, ott földön hepergettünk. Onnan olyan celtekbe helyeztek át, ahol már priocsek voltak. Már kezdtünk dolgozni, mosókánya volt a közelünkbe, mi felraktunk a mosókat csillékre és eltöltük. Naponta kávé, három deci levest, 30 dkg kenyeret és zsírt kaptunk. Ez vagy egy, két deka margarin, vagy wurstet adtak. Az "aufseherinnen" nagyon rosszak és kegyetlenek voltak, apell állás és ami azzal összefüggésben állt, mindig egy külön rettegést idézett elő. Hűdegben Grák hozzat, kellett még a nehéz munkán kívül a szabadban tölteni. Egy idő után transzport változás volt. Kis kabátokat adtak, volt köztük melegebb vékonyabb, kinek milyen jutott. nadrágokat viszont elvették. Így kerültünk Pennigbe. Ott gyárban dolgoztunk, három siktában, felváltva. Nyolc kilo métert kellett munkahelyünkre gyalogni és ott még kint

1939

vágni, hogy az elöttünk dolgozók ki jöjjenek, mert csak akkor volt nekünk szabad bemenni. Sokszor huszfokos hidegben ott álltunk egy szál ruhában hosszú ideig és vártunk. Eleinte a betegek még bönungot kaptak és nem kellett munkára menniük. A tüdőgyulladást szereztem a sok fázásnál. Bent feküdtem a blokkban, orvosi kezelés nem volt. Táplálkozásom két deci fketéből, levesből és tíz deka kenyérből állt. Mikor az amerikaiak már nagyon közel voltak az U.S. az egészségeseikkel menekült. Benünket sortűzzel fejegettek, de nem tették meg. Viszont hagytak egy falat élelem nélkül. Szerencsére nem kellett sokáig így lenni mert rövid idő után az amerikaiak felszabadítottak.

Az Atburgi kórházba mentünk, ott minden megvolt ami gyógyulásunkhoz kellett és úgy már egészségeseek mikor utnak indítottak.

A jegyzőkönyvet felvette:
Biau Milly

Biau Milly

